

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

SUMMARIUM.

Reversus in Aeacam insulam, Elpenoris corpore humato (1-15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat, iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula, cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16-141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142-200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdin, dum Scylla sex socios e navi abripit (201-259): sed ab Euryclecho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti, in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260-373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374-396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397-419), qui fragmento lacerac navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420-453).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις,
βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νησὸν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο·
νηῖα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε γῶν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης,
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα. 10
φιτροὺς δ' αἴψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτῆ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετιμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην

ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὤκα
 ἦλθ' ἐντυραμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.

20 ἦ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετήνδα δῖα θεάων·

Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
 διςθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι!

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν

25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδόν, ἣδὲ ἕκαστα

σημανέω· ἵνα μήτι κακοῦραφῆ ἀλεγεινῇ
 ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,

30 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

ἦμος δ' ἥλιος κατέδυσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ προμνήσια νηὸς·

ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,

εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·

35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.

καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἀκουσον,

ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἱ ῥά τε πάντας

40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.

ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ

Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνή καὶ νήπια τέκνα

οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάννυται·

ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,

45 ἦμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θῖς

ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ὄνοι μινύθουσιν.

ἀλλὰ παρέξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων,
κηρὸν δεψήσας μελιθδέα, μήτις ἀκούση
τῶν ἄλλων· ἄτάρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰ' ἢ ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῆ χειρᾶς τε πόδας τε,
ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνοιον.
αἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους, λῦσαι τε κελεύης,
οἱ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.

50

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάςγε παρέξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι,
ἐνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηγεκίως ἀγορεύσω,
ὅπποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
κύμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

55

Πλαγκτίας δὴ τοι τάςγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρῆρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατῆρ, ἐναρίθμιον εἶναι.

60

τῇ δ' οὐπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἣτις ἴκηται,
ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πῖνακᾶς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἄλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

65

οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἄργῳ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καὶ νύ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴήσων.

70

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ὄξειη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν

- 75 κνανή· το μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 κείνον ἔχει κορυφήν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβραῖη βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίη,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρες τε εἴκοσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρον γὰρ λῖς ἐστὶ, περιξεσπῆ εἰκνῦα.
- 80 μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
 πρὸς ζόφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἦπερ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρῆν ἰθύετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνήρ
 τόξω οἴστυσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
- 85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακνῖα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὄση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτὴ δ' αὐτὸς πέλωρ κακίον· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι·
- 90 ἕξ δέ τ' εἰς οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχαι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμίεες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν·
 ἕξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρον·
- 95 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα, σκόπελον περιμαιμῶσα,
 δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μείζον ἔλθῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιπρόιτη.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηί· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
- 100 φῶτ' ἐξαρπιάξασα νεὸς κνανοπρώροιο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει,
 Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διαιστυθείης·

τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δία Χάρουβδιδι ἀναρῶοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρῶοιβδεῖ 105
 δεινόν· μὴ σύγχε κείθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν!
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σιοπῆλω πεπλημένος, ὣκα
 νῆα παρῆξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 ἕξ ἐταίρους ἐν νηϊ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας. 110

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 εἰ δ', ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἔνισπε,
 εἴ πως τὴν ὄλοήν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρουβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων· 115
 σχέτιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν,
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
 ἢ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·
 οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δεῖδω, μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταίων,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἢ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρηθηῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πάρα καλά,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,

- Νύμφαι ἔϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετιή τε,
 ἄς τέκεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι δία Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βούς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηναι,
 ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρου' ὄλεθρον
 140 νῆϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτός δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης,
 ὄπρ' ἐ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥώς.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνά νῆσον ἀπεστιγχε δία θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν, ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρυννον ἐταίρους,
 145 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
 [ἐξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἴκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 150 Κίρκη ἔϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἰδμεναι, οὐδὲ δὺ οἴους,
 155 θέςφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δία θεάων·
 ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
 ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ Κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
 160 οἶον ἔμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ

δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ — ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω —
 ὄρθον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.

Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκον· 165

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνουν· ἔπειγε γὰρ οὐρανὸς ἀπῆμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηγεμῆ· κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.

ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρούσαντο, 170

καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμῶ
 ἐζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὄξεϊ χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαροῖσι πιέξεν·

αἶψα δ' ἰαίνεται κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς, 175

Ἥελίου τ' ἀνγὴ Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·

ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.

οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὄρθον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·

αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηῦς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν·

Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος

Ἀχαιῶν,

νηῖα κατάστησον, ἵνα κωϊτέρον ὅπ' ἀκούσης. 185

οὐ γὰρ πώ τις τῆδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρον ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι·
 ἀλλ' ὅγε τερωπάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.

- ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρέϊη
 190 Ἄργεῖοι Τρωῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 ὄφρ' ὄσι νευσιάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρυσσον.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε,
 πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πιέζεν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τάςγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
 αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι,
 200 ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπτον ἀκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμᾶ·
 βρόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 205 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμᾶ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὠτρυνον ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 210 εἴλει ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφιν·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε νόῳ τε,
 ἐκφύγομεν· καὶ πού τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βραθεῖαν
 215 τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμῶς·
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἔκτος ἔεργε
 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν 220
 κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὄκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πνκάζοιεν σφέας αὐτούς. 225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι 230

Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθροῆσαι δυνάμην· ἔκαμεν δὲ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνερόοιβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.

ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῶ,
 πᾶσ' ἀνεμορμύρεσκε κνκωμένη· ὑπόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ, 240

πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κνκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρόχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 ψάμμῳ κνανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.

ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δὲ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους 245

ἐξ ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέριτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἑταίρους,

- ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
 ὑπόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 250 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἄλιεὺς περιμήκει θάβδω
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον,
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἐρῶψε θύραζε·
 255 ὡς οἴγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτήτι.
 οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 πάντων, ὅσ' ἐμόγησα, πόρους ἄλως ἐξερεείνων.
 260 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρουβδι,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἥελιοιο.
 δὴ τότε γῶν, ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 265 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων,
 οἴων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντιος ἁλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο.
 270 δὴ τότε γῶν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο·
 275 ἐνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
 ἀλλὰ παρῆξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.

αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγεροῦ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυνῖα
κάμνεις· ἢ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280

ὅς ῥ' ἐτάρους, καμάτῳ ἀδδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω,
οὐκ ἔαας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὐτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρότῃ λαρόν τετυκοίμεθα δόρπον·
ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἀνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδεῖ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἦν πως ἑξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἴτε μάλιστα
νῆα διαρῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων; 290

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα, θοῆ παρὰ νηῖ μένοντες·
ἦ ᾧθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐροῖ πόντῳ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων· 295
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Εὐρύλοχ', ἢ μάλα δὴ με βιάζετε, μούνον ἔοντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
εἴ κέ τι ν' ἢ ἐβοῶν ἀγέλην ἢ παῦ μὲγ' οἰῶν
εὐρώμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
ἢ βοῦν ἢ ἔτι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
ἔσθιετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

Ὡς ἔφραμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυροῦ εὐεργέα νῆα, 305
ἀγχ' ὕδατος γλυκεροῦ· καὶ ἑξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

- αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα·
 κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστροα βεβήκει,
 ὤρσεν ἐπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὄρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερούσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγων ἄγορῆν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσὶς τε πόσις τε
 ἐστίν, τῶν δὲ βρωῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 325 μῆνα δὲ πάντ' ἀλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἴως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βρωῶν ἀπέχοντο, λιλαίόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἠῖα πάντα,
 330 καὶ δὴ ἄγορην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅτι χεῖρας ἴκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότε ἔγων ἀνά νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
 χεῖρας νηπάμενος, ὃθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·

οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχεναν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρατο βουλῆς·

Κέλντέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι· 340
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἄλλ' ἄγει, Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι πλοῖνα νηὸν

τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἔων ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνβον ἄλλοι ἐταῖροι.
 ἀντίκα δ' Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι· 355

τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ ζυχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεπάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κροῖ λευκὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν, 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·

- βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἠδὺς αὐτμῆ·
 370 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνω,
 οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες!
 Ὠκέα δ' Ἥλιω Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
 375 Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς
 ἀντίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 οἱ μὲν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἔγωγε
 380 χαίρεσκον μὲν ἰῶν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 ἦδ' ὀπότε ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικὲς ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 Ἥελι, ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠὲ κῆμοιο·
 390 ἦ δ' ἔφη Ἐρμείαο διακτόρον αὐτῆ ἀκοῦσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' ἀντίκ' ἔπειτα θεοὶ τέτραα προὔφαινον·
 395 εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοῖς ἐμεμύκει,
 ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.

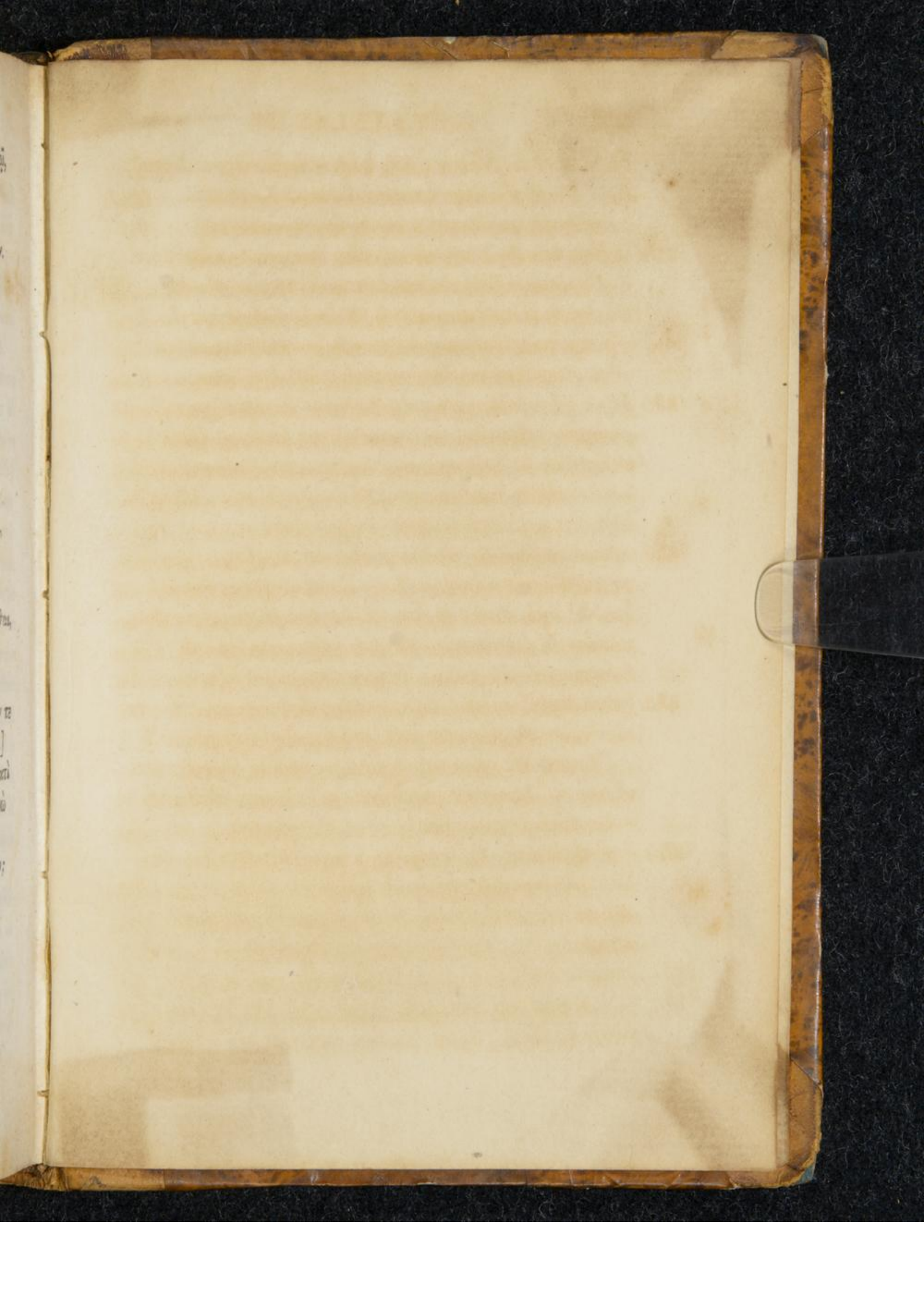
Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστιας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς Θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων· 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐροῖ πόντω,
 ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

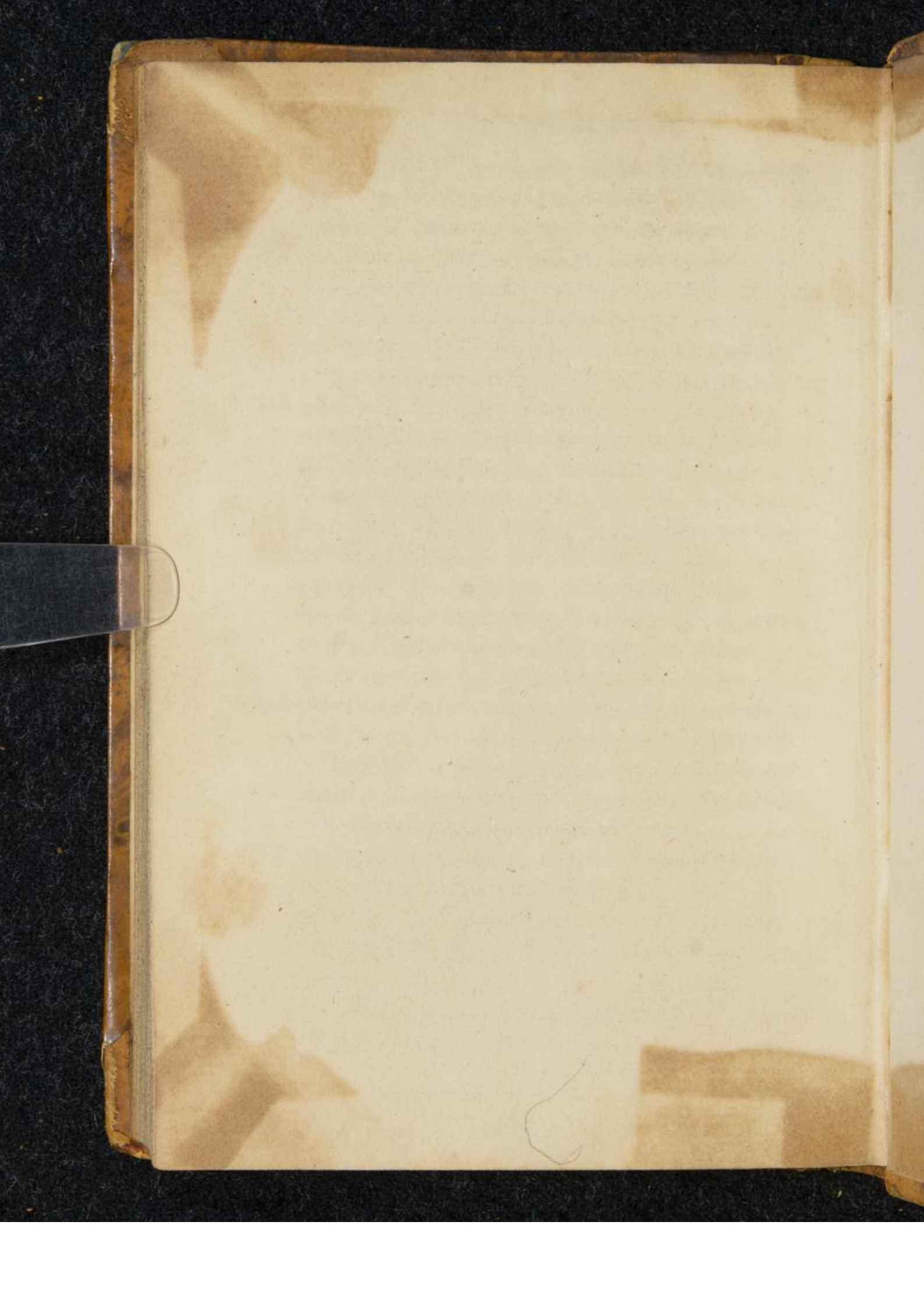
Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖᾶων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κνανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπὲρ αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
 κεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·
 ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρῳηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα 410
 εἰς ἀντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρόμνη ἐνὶ νῆϊ
 πληῆξε κυβερνήτεω κεφαλῆν, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
 πάντ' ἀμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰκῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἀμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυνόν· 415
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεεῖον πληῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δὲ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ὄνοϊο τετευχῶς.
 τῶ ὅ' ἀμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστὸν·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·

- ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρον ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
- 430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 ἦ μὲν ἀνερόοιβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑπὸς ἄερα θεῖς,
 τῷ προσφύς ἐχόμεν, ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηριξάι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
- 435 ῥίζαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἱστὸν καὶ τροπίην αὐτίς· ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθηεν ἀνέστη,
- 440 κρίνων νεῖκα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφάανθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρῆξ περιμήκα δοῦρα
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι, διήρεσα χερσὶν ἐμῆσιν.
- 445 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]
 Ἐνθεν δ' ἐνῆμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
 νάει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀυδήεσσα,
- 450 ἦ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν,
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Gray	Light Black
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Gray	Dark Black

- A** 1 **R** (Red)
- 2 **G** (Green)
- 3 **B** (Blue)
- 4
- 5
- 6
- M** 8 **W** (White)
- 9 **G** (Gray)
- 10
- 11 **K** (Black)
- 12
- 13
- 14 **C** (Cyan)
- 15 **Y** (Yellow)
- B** 17 **M** (Magenta)
- 18
- 19

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007